

Tradus și revizuit de IER (ier.gov.ro)

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIA A PATRA

CAUZA POP ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

(Cererea nr. 71908/14)

HOTĂRÂRE

STRASBOURG

16 octombrie 2018

Hotărârea este definitivă. Acesta poate suferi modificări de formă.

În cauza Pop împotriva României

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a patra), reunită într-o cameră compusă din:

Paulo Pinto de Albuquerque, *președinte*,

Egidijus Kūris,

Iulia Antoanella Motoc, *judecători*

și Andrea Tamietti, grefier adjunct de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu, la 25 septembrie 2018,
pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 71908/14) îndreptată împotriva României, prin care un resortisant al acestui stat, domnul Darius-Doinel Pop („reclamantul”), a sesizat Curtea la 3 noiembrie 2014, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”).

2. Reclamantul a fost reprezentat de S. Rădăcină, avocat în Bistrița. Guvernul român („Guvernul”) a fost reprezentat de agentul guvernamental, doamna C. Brumar, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. La 15 aprilie 2015, cererea a fost comunicată Guvernului.

ÎN FAPT**I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI**

4. Reclamantul s-a născut în 1991 și locuiește în Bistrița.

5. Reclamantul suferea de tulburări psihice din tinerețe și se afla sub supravegherea Spitalului Județean Bistrița, în secția de boli psihice. La momentul faptelor, era înscris la un liceu din Bistrița.

6. La 18 ianuarie 2011, o tâlhărie a avut loc în apropierea domiciliului reclamantului. Față de acesta a fost începută cercetarea penală și a fost emis un mandat de percheziție pe numele său.

A. Interogatoriul reclamantului din 21 ianuarie 2011

7. La 21 ianuarie 2011, numitul C.P.O, care conform Guvernului se deplasase la postul de poliție pentru a-și recupera documentele, a fost invitat

de agenții de poliție să participe în calitate de martor asistent¹ la percheziția ce trebuia să aibă loc la domiciliul reclamantului (pct. 6 *supra*), lucru acceptat de acesta.

8. În aceeași zi, doi agenți de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție Bistrița-Năsăud l-au interpellat pe reclamant în timpul orelor de curs de la liceul său și l-au condus la domiciliul acestuia, pe motivul că un mandat de percheziție fusese emis pe numele său. Percheziția a fost efectuată de agenții de poliție M.S., S.S. și H.F., de la ora 9.50 până la ora 11.10 în prezența reclamantului, a părinților acestuia și a martorilor asistenți C.P.O. și S.A.I. A fost întocmit un proces-verbal de percheziție de la ora 11.45 până la ora 11.50; nu a fost inclusă nicio mențiune cu privire la starea fizică a reclamantului.

9. La finalul percheziției, agenții de poliție au solicitat reclamantului să-i însoțească la secția de poliție pentru a da o declarație. Conform reclamantului, mama acestuia a informat agenții de poliție că suferea de tulburări psihice și le-a cerut să nu îl lovească.

10. Versiunile părților diferă în ceea ce privește modul în care interogatoriul reclamantului s-a desfășurat la secția de poliție.

1. Versiunea reclamantului

11. Reclamantul arată că, de la intrarea sa în secția de poliție, în jurul orei 12, a fost interogat cu privire la fapta de tâlhărie de care era acuzat de către agentul de poliție M.N. în prezența altor agenți de poliție, printre care și M.S. și S.S., și a martorului asistent C.P.O., că a negat faptele de care era acuzat și că l-a informat pe agentul de poliție M.N. că la data săvârșirii infracțiunii de care era acuzat se afla într-un alt loc în compania unui prieten.

12. Reclamantul adaugă că agentul de poliție M.S. a început să-l lovească cu scopul de a-l determina să recunoască fapta de tâlhărie. Acest agent l-ar fi agresat în secvențe succesive de trei-patru minute timp de două ore: a fost palmuit la nivelul urechilor, l-ar fi lovit cu un baston asemănător unei bâte de baseball peste palme și i-ar fi aplicat lovituri de pumn și de picior asupra corpului. Ca urmare a durerilor puternice și a fricii resimțite în timpul acestui episod, reclamantul a sfârșit prin a-și face nevoile pe el.

13. Reclamantul declară, de asemenea, că în timpul acestui incident a cerut ajutorul agenților de poliție prezenți în cameră. Aceștia din urmă ar fi refuzat să intervină și agentul de poliție S.S. i-ar fi răspuns: „Vezi ce ți se întâmplă dacă nu recunoști: dai de nașpa!”

2. Versiunea Guvernului

14. Guvernul menționează că niciun act de violență nu a fost săvârșit asupra reclamantului în timpul interogării sale. Acesta arată că reclamantului i-au fost adresate întrebări mai întâi de către agentul de poliție M.S. Șeful

---

1. Conform dreptului intern, o persoană neutră, desemnată martor asistent, trebuie să asiste la anumite acte de cercetare penală, cum este, de exemplu, cazul perchezițiilor.

secției de poliție, M.I., ar fi fost prezent cu intermitențe în timpul acestui interogatoriu. În ceea ce privește martorul C.P.O., Guvernul menționează că acesta aștepta să participe la alte două acte de cercetare penală efectuate de poliție în cauză și că a fost prezent în cameră pe tot parcursul interogatoriului reclamantului.

B. Efectuarea altor acte de cercetare penală în cauza reclamantului

15. Tot la 21 ianuarie 2011, după interogatoriul reclamantului, în jurul orei 15.30, conform acestuia din urmă, sau în jurul orei 16, poliția a organizat o recunoaștere dintr-un grup de persoane din care făcea parte și persoana respectivă. C.P.O., A.M.N., S.A.I. și C.C.I., care nu îl cunoșteau pe reclamant și nu erau agenți de poliție, au observat derularea acestei recunoașteri dintr-un grup în calitate de martori asistenți. Acest act a făcut obiectul unei înregistrări video.

16. La ora 16.30 reclamantul a putut părăsi secția de poliție. Nu rezultă din dosar dacă au fost consemnate într-un document oficial plecarea sa de la secția de poliție sau starea sa de sănătate în acel moment.

17. După ce s-a reîntors acasă, reclamantul, care se simțea rău, a fost dus de părinții săi la serviciul de urgențe al spitalului județean (pct. 21 și 22 *supra*)

18. În seara de 21 ianuarie 2011, în timp ce se afla la serviciul de urgențe al spitalului (pct. 22 *supra*), reclamantul a fost convocat la secția de poliție pentru o confruntare cu un martor ocular.

19. Tatăl reclamantului l-a desemnat pe avocatul R.S. pentru a-l apăra pe fiul său în ancheta penală cu privire la fapta de tâlhărie desfășurată față de acesta și pentru depunerea unei plângeri penale împotriva agentului de poliție M.S. Conform reclamantului, acest avocat a constatat că fusese victima unei agresiuni fizice și l-a sfătuit chiar în aceeași seară să nu depună o plângere penală împotriva agentului de poliție M.S. pentru a nu-i incita pe agenții de poliție să fabrice probe false în acuzarea sa. Au decis împreună să aștepte câteva zile înainte de a depune o plângere penală împotriva agentului de poliție M.S.

20. Reclamantul s-a prezentat la secția de poliție însoțit de avocatul R.S. și de tatăl său. A fost ascultat de agentul de poliție L.P. de la ora 21 la ora 22.15 și a negat toate faptele imputate. Ulterior a fost confruntat cu M.G. Și-a menținut poziția și a continuat să nege faptele imputate. Reclamantul nu a menționat în timpul acestui interogatoriu că fusese supus relexelor tratamente de către anchetatorii săi în timpul interogării sale desfășurate cu câteva ore mai devreme.

C. Examenle medicale ale reclamantului

21. După părăsirea secției de poliție în după-amiaza zilei de 21 ianuarie 2011 (pct. 16 *supra*), reclamantul a ajuns la el acasă la ora 17. A chemat un

prieten care i-a fotografiat mâinile, care erau inflamate, și hainele, care erau murdare. Pentru că avea fața înroșită, palmele inflamate, nu mai auzea cu o ureche și pentru că se simțea rău, părinții l-au dus la serviciul de urgențe al spitalului județean.

22. Doctorul C.H. l-a examinat pe reclamant la ora 18.38. În fișa medicală, întocmită în urma examenului medical, medicul a notat că reclamantul a declarat că fusese victima unei agresiuni și că suferea dureri la nivelul abdomenului, celor două mâini și al urechii drepte. Acesta a mai notat și că leziunile ar fi putut fi cauzate cu opt ore înaintea examenului medical. Reclamantului i-a fost recomandat un examen ORL.

23. Întrucât 21 ianuarie 2011 a fost o zi de vineri și seara serviciul de medicină legală era deja închis, reclamantul nu s-a putut supune unui examen medico-legal în aceeași zi și a decis să îl amâne pentru următoarea zi de luni.

24. La 22 ianuarie 2011, reclamantul a fost examinat la Spitalul ORL Cluj, unde i-a fost pus diagnosticul de timpan perforat.

25. La 24 ianuarie 2011, reclamantul s-a deplasat la serviciul de medicină legală unde a fost examinat. Certificatul medico-legal întocmit cu acea ocazie a indicat cele ce urmează:

„1. Cele două protuberanțe tenare sunt tumefiate moderat, cu echimoze de culoare violacee; pe partea dreaptă echimoza s-a format alungit cu un centru pal.

2. Regiunea retroauriculară stângă, echimoză pală [de culoare] violacee de 3/3 cm.

3. La nivelul posterior al pavilionului urechii drepte, la 1/3 supra, echimoză pală [de culoare] violacee de 3/2 cm și la nivelul regiunii retroauriculare (echimoză) de 2/2 cm.

4. La nivelul lateral al brațului stâng, la 1/3 mediu, tumefacție pală [de culoare] violacee de 4/3 cm.

[Pacientul se plânge de] dureri la nivelul abdomenului.”

26. Concluziile certificatului medico-legal erau că:

„1. [Pacientul] (...) prezintă leziuni care au putut fi cauzate de lovituri aplicate cu un obiect de formă alungită;

2. Leziunile traumatiche necesită de la 8 la 9 zile de îngrijiri medicale.

3. Leziunile traumatiche pot data din 21 ianuarie 2011.»

D. Ancheta penală împotriva reclamantului pentru tâlhărie

27. S-a început urmărirea penală a reclamantului pentru tâlhărie. Prin ordonanța din 10 decembrie 2012, Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița a dispus încetarea urmăririi penale față de reclamant pe motiv că în conformitate cu probele prezentate în cauză, acesta din urmă nu săvârșise faptele imputate. Rezultă din dosar că ordonanța de încetare a urmăririi penale a devenit definitivă.

E. Plângerea penală a reclamantului împotriva agentului de poliție M.S.

28. La 10 februarie 2011, reclamantul a sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud („parchetul”) cu o plângere împotriva agentului de poliție M.S. pe care îl acuza de tortură. În special, îi imputa agentului aplicarea de rele tratamente și a torturii în timpul interogatoriului său din 21 ianuarie 2011, profitând, în opinia sa, de vârsta sa tânără și de deficiențele sale psihologice, cu scopul de a-l determina să recunoască o infracțiune pe care spunea că nu o săvârșise el.

29. Parchetul i-a interogat pe reclamant, pe agentul de poliție M.S. și pe alți agenți de poliție prezenți în timpul interogatoriului din 21 ianuarie 2011, precum și pe martorul C.P.O. Agenții de poliție au negat acuzațiile de rele tratamente. Aceștia au declarat că, în timpul interogatoriului, reclamantul tremura și era incoerent în prezentarea sa și că, în consecință, comportamentul său i-a făcut să creadă că acesta consumase niște substanțe narcotice. Martorul asistent C.P.O. a declarat că reclamantul nu fusese agresat de agenții de poliție.

30. Agenții de poliție și C.P.O. au refuzat confruntarea cu reclamantul.

31. La solicitarea reclamantului, parchetul le-a interogat și pe persoanele pe care acesta le întâlnise pe drumul de întoarcere spre domiciliul său. Acești martori au declarat că persoana în cauză prezenta de urme de agresiune și că, întrucât își făcuse nevoile pe el, se simțea foarte rău.

32. La 31 mai 2011, parchetul a decis încetarea urmăririi penale față de M.S., pe motiv că din probele directe nu reieșea că reclamantul fusese agresat la secția de poliție.

33. Prin sentința definitivă din 2 noiembrie 2011, în urma recursului reclamantului, Tribunalul Bistrița-Năsăud („tribunalul”) a retrimis cauza la parchet în vederea reluării cercetării penale și a redeschiderii urmăririi penale față de M.S. Tribunalul a indicat parchetului că avea obligația de a-l confrunta pe reclamant cu agenții de poliție prezenți în timpul interogatoriului și cu martorul C.P.O., de a-i interoga pe colegii de liceu ai reclamantului pentru a stabili dacă acesta din urmă prezenta urme de agresiune din timpul interpelării sale de către agenții de poliție și de a efectua o reconstituire cu privire la traseul persoanei în cauză de la secția de poliție până la domiciliul său pentru a verifica dacă acesta ar fi putut fi rănit după plecarea sa de la secția de poliție. În plus, tribunalul a indicat că ar fi util să se clarifice concluziile certificatelor medicale cu privire la reclamant, iar aceasta cu atât mai mult cu cât, potrivit orelor menționate în aceste documente, persoana în cauză fusese rănită cu opt ore înainte de examinarea sa medicală sau în timpul efectuării percheziției. Acesta a mai solicitat parchetului să verifice conversațiile telefonice ale tatălui reclamantului din seara de 21 ianuarie 2011.

34. Parchetul a redeschis urmărirea penală. Acesta i-a interogat pe reclamant și pe agenții de poliție, care și-au menținut declarațiile anterioare.

Agenții de poliție au arătat că nici reclamantul, nici avocatul său nu le reproșaseră în timpul audierii din seara de 21 ianuarie 2011 (pct. 20 *supra*) că l-ar fi agresat pe cel în cauză. Aceștia au declarat că plângerea reclamantului reprezenta un act de intimidare împotriva lor, motivată, potrivit acestora, de faptul că erau responsabili de efectuarea cercetării penale pentru infracțiunea de tâlhărie imputată persoanei în cauză (pct. 27)

35. La 17 mai 2012, medicul C.H. a declarat că îl examinase pe reclamant la sosirea acestuia la spital (pct. 22 *supra*). Acesta a arătat că mențiunile cu privire la agresiune au fost făcute pe baza declarației persoanei în cauză și că el însuși constatase și îngrijise leziunile reclamantului.

36. Procurorul responsabil de urmărirea penală a vizionat înregistrarea recunoașterii dintr-un grup de persoane, realizată la 21 ianuarie 2011 (pct. 15 *supra*) și a observat că nu era vizibil niciun act de agresiune asupra reclamantului. A.M.N., S.A.I. și C.C.I., martorii asistenți ai acestei recunoașterii dintr-un grup, au fost interogați și au declarat că nu observaseră existența unor urme de agresiune asupra persoanei reclamantului.

37. Prin ordonanța din 28 iunie 2012, parchetul a dispus încetarea urmăririi penale față de M.S. pe motiv că, pe baza probelor, nu rezulta că acesta din urmă l-ar fi agresat pe reclamant.

38. În urma recursului reclamantului, prin decizia definitivă din 21 noiembrie 2012, tribunalul a casat ordonanța de încetare a urmăririi penale și a retrimis cauza la parchet pe motiv că acesta nu deschisese urmărirea penală față de M.S. și că nu efectuase toate actele de urmărire penală indicate în sentința din 2 noiembrie 2011 (pct. 33 *supra*).

39. Prin ordonanța din 25 ianuarie 2013, parchetul a redeschis urmărirea penală față de M.S. Martorii propuși de reclamant și-au menținut declarațiile anterioare (pct. 31 *supra*).

40. La 27 februarie și la 21 iunie 2013, parchetul a constatat că reclamantul era internat într-un centru specializat pentru tratamentul afecțiunilor psihice și că urma un tratament de dezintoxicare pentru toxicomanie. S-a concluzionat că reclamantul nu putea fi așadar supus testului poligraf, care se arăta nerelevant pe fondul stării psihice a persoanei în cauză.

41. Interogat din nou de parchet, agentul de poliție M.S. a negat faptele imputate. Acesta i-a propus ca martori ai apărării pe agenții de poliție M.N., S.S., H.F. și L.P. și martorul asistent C.P.O. A refuzat să fie supus testului poligraf.

42. Parchetul i-a ascultat pe agenții de poliție M.N. și S.S., care și-au menținut declarațiile anterioare (pct. 29 *supra*) și au refuzat confruntarea cu reclamantul.

43. La 17 septembrie 2013, C.P.O. a declarat că nu i-a văzut pe agenții de poliție lovindu-l pe reclamant. El a menționat că în timpul interogatoriului acesta din urmă a avut un comportament bizar, dând impresia că este „sub influența drogurilor” și că repeta ceea ce agenții de poliție îi spuneau. A mai

adăugat că a fost prezent tot timpul în camera în care reclamantul a fost interogat. La sfârșitul declarației sale, C.P.O. s-a exprimat după cum urmează:

„Nu am niciun interes să-i apăr pe agenții de poliție pentru că atunci când aveam 17 ani, am fost și eu însumi bătut de agenții de poliție din orașul B. pentru o faptă pe care chiar o săvârșisem. Nu am denunțat niciodată acest abuz, mi-a fost frică, dar acest lucru nu m-a împiedicat ca în prezent cei mai buni prieteni ai mei să fie polițiști.”

44. La 24 octombrie 2013, reclamantul a fost informat că toate persoanele interogate cu privire la incident refuzau să fie confruntate cu el.

45. Parchetul a interogat doi dintre colegii de liceu ai reclamantului. Aceștia au declarat că persoana în cauză nu prezenta nicio urmă de violență la plecarea de la școală însoțită de agenții de poliție (pct. 8 *supra*) și că nu avusese loc nicio altercație cu alte persoane în acea zi. Au mai declarat că reclamantul povestise că fusese bătut de agenții de poliție.

46. Anchetatorii au stabilit că traseul de la secția de poliție la domiciliul reclamantului putea fi parcurs în 10 minute.

47. Parchetul a solicitat serviciului de medicină legală Bistrița-Năsăud să indice pozițiile leziunilor reclamantului și să precizeze cum ar fi putut fi făcute aceste leziuni.

48. La 14 februarie 2013, serviciul de medicină legală, bazându-se pe certificatul medico-legal din 24 ianuarie 2011 (pct. 25-26 *supra*), a redactat un raport în care concluziona că leziunile reclamantului ar fi putut fi cauzate la 21 ianuarie 2011 prin loviri cu un obiect având forma alungită. Acesta a menționat totuși că nu putea exclude cu certitudine „posibilitatea ca leziunile constatate la nivelul protuberanțelor tenare să fi fost provocate de o cădere survenită prin mecanismul de precipitare.”

49. La o dată neprecizată, telefonul lui M.S. a fost pus sub urmărire pentru o durată de 30 de zile. Această măsură nu a permis colectarea niciunei probe relevante.

50. Prin ordonanța din 30 octombrie 2013, parchetul a încetat urmărirea penală față de M.S. pe motivul că nu rezulta din probele existente la dosar că acesta îl agresase pe reclamant.

51. Reclamantul a introdus recurs împotriva acestei ordonanțe. El se plângea, printre altele, că parchetul nu efectuase toate actele de urmărire penală dispuse de tribunal în hotărârile anterioare (pct.33 și 38 *supra*), și că se baza doar pe declarația făcută de martorul C.P.O. (pct.43 *supra*), punea la îndoială credibilitatea acestuia din urmă, pe care îl bănuia că este un apropiat al agenților de poliție. În plus, a denunțat atitudinea agenților de poliție întrucât observaseră starea sa de tulburare vizibilă în timpul interogatoriului său din 21 ianuarie 2011, dar nu au considerat necesar să fie asistat de un avocat. A mai reproșat parchetului că acordase importanță mai mare declarațiilor martorilor prezenți în timpul interogatoriului său, îndepărtându-se astfel de probele indirecte ale faptelor denunțate de el. Or, conform

spuselor sale, era dificil pentru o victimă a relexor tratamente să dovedească agresiunea comisă asupra sa prin probe directe.

52. Prin sentința definitivă din 6 mai 2014, tribunalul a respins plângerea reclamantului. A arătat că toți agenții de poliție interogați și martorul C.P.O. declaraseră în mod constant că M.S. nu îl agresase pe reclamant la secția de poliție. Instanța a apreciat că declarațiile martorilor propuși de reclamant, conform cărora acesta fusese agresat la secția de poliție, nu erau de natură să îndepărteze valoarea probatorie a declarațiilor martorilor direcți, oculari, prezenți la secția de poliție în timpul anchetei persoanei în cauză. A apreciat, de asemenea, că certificatul medical depus la dosar (pct. 22 *supra*) nu dovedea existența unor leziuni de intensitatele celor menționate de reclamant în plângerea sa (pct. 28 *supra*). Făcând referire la raportul medical din 14 februarie 2013 (pct. 48 *supra*), tribunalul a constatat că leziunile reclamantului ar fi putut fi cauzate de loviri aplicate cu un obiect dur de formă alungită, chiar dacă nu putea exclude cu certitudine posibilitatea ca „leziunile constatate la nivelul protuberanțelor tenare să fi fost provocate de o cădere survenită prin mecanismul precipitării.”

53. Tribunalul a mai subliniat că reclamantul așteptase trei zile înainte de a se prezenta la un examen medico-legal (pct. 25 *supra*) și 20 de zile până să depună o plângere penală împotriva lui M.S. (pct. 28 *supra*). Instanța a considerat refuzul reclamantului de a se supune testului poligraf cel puțin „bizar”. A reliefat că M.S. refuzase de asemenea să se supună testului poligraf (pct. 41 *supra*), dar a menționat că sarcina probei revenea reclamantului.

54. Instanța a concluzionat că nu rezulta cu certitudine din probele instrumentate că leziunile reclamantului fuseseră cauzate la secția de poliție și nici că fuseseră săvârșite de M.S.

II. DREPTUL INTERN RELEVANT

55. Art. 104 alin. (3) C. proc. pen. în vigoare la momentul faptelor prevede că percheziția domiciliară trebuia să se efectueze în prezența unor martori asistenți. Codul de procedură penală nu reglementa modalitatea în care martorii asistenți erau desemnați. Art. 92 alin. (2) C. proc. pen. prevedea că minorii sub 14 ani, persoanele interesate în cauză și cei care fac parte din aceeași unitate cu organul care efectuează actul procedural nu pot fi martori asistenți.

ÎN DREPT

I. CU PRIVIRE LA PRETINSA ÎNCĂLCARE A ART. 3 DIN CONVENȚIE

56. Reclamantul se plânge că a fost supus unor rele tratamente și torturii în timpul interogatoriului său din 21 ianuarie 2011. El susține, de asemenea, că autoritățile interne nu au efectuat o anchetă efectivă cu privire la acuzațiile sale de tortură.

Acesta invocă art. 3 din Convenție, redactat după cum urmează:

„Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.”

A. Cu privire la admisibilitate

57. Constatând că acest capăt de cerere, cu privire la ambele aspecte, nu este în mod vădit nefondat în sensul art. 35 § 3 lit. a) din Convenție și că nu prezintă de altfel niciun alt motiv de inadmisibilitate, Curtea îl declară admisibil.

B. Cu privire la fond

1. Argumentele părților

58. Reclamantul susține că a suferit rele tratamente în timpul interogatoriului său din 21 ianuarie 2011 și că ancheta efectuată de autoritățile interne nu a fost efectivă. El menționează că, fiind singur în mâinile agenților de poliție, nu a putut să furnizeze probe cu privire la relele tratamente prin martori direcți, așa cum i se solicitase în timpul procedurii interne. Acesta pune sub semnul întrebării neutralitatea martorului asistent C.P.O. (pct. 43 *supra*). El precizează că în timpul interogatoriului său, nu a fost asistat nici de un avocat din oficiu, nici de unul desemnat de unul din părinții săi.

59. Guvernul răspunde că nu există probe că reclamantul a fost agresat la secția de poliție și, cu atât mai puțin, de către agentul de poliție M.S. Acesta consideră că autoritățile interne au efectuat o anchetă efectivă cu privire la acuzațiile persoanei în cauză.

2. Motivarea Curții

60. Curtea face trimitere la principiile generale aplicabile laturii materiale a art. 3 din Convenție, pe care le-a reiterat recent în hotărârea *Bouyid împotriva Belgiei* [(MC), nr. 23380/09, pct. 81-90, CEDO 2015]. Aceasta reamintește în special că, din perspectiva art. 3, imposibilitatea de a stabili circumstanțele exacte în care o persoană care se afla sub controlul agenților statului a fost rănită, nu împiedică constatarea încălcării materiale a acestei dispoziții, întrucât Guvernul pârât nu a stabilit desfășurarea faptelor în mod

satisfăcător și convingător, cu elemente de probă în susținere [*Rupa împotriva României (nr. 1)*, nr. 58478/00, pct. 100, 16 decembrie 2008, și *Alboreo împotriva Franței*, cererea nr. 51019/08, pct. 91, 20 octombrie 2011].

61. În speță, Curtea constată mai întâi că din documentele medicale depuse la dosar reiese că, la 21 ianuarie 2011, reclamantul a suferit leziuni care au necesitat de la 8 la 9 zile de îngrijiri medicale (pct. 26 *supra*). Nu există nicio îndoială că leziunile în cauză erau de o gravitate suficientă pentru a intra în sfera de aplicare a art. 3 din Convenție.

62. Curtea subliniază apoi că, deși nu se contestă că reclamantul a fost rănit în mod efectiv la 21 ianuarie 2011, părțile sunt în dezacord în ceea ce privește originea leziunilor. Persoana în cauză îi acuză pe agenții de poliție că ar fi folosit, în mod nejustificat, forța împotriva sa în timpul interogatoriului, în timp ce Guvernul respinge aceste acuzații.

63. Curtea ia act de faptul că, în timpul dimineții de 21 ianuarie 2011, agenții de poliție l-au interpellat pe reclamant la liceul acestuia și apoi l-au însoțit la domiciliul său, unde au efectuat o percheziție (pct. 8 *supra*). Aceasta constată și că, la finalul percheziției, reclamantul a fost condus direct la secția de poliție (pct. 9 *supra*), unde a fost interogat. Astfel, între momentul interpelării sale la liceu și cel al părăsirii secției de poliție, după interogatoriu (pct. 16 *supra*), reclamantul s-a aflat sub controlul agenților de poliție.

64. Curtea observă și că, din declarațiile martorilor, reiese că nu era vizibilă nicio urmă de violență asupra reclamantului la momentul interpelării sale și că anterior nu a avut loc nicio altercație între persoana în cauză și alte persoane (pct. 45 *supra*). De altfel, procesul-verbal redactat la finalul percheziției nu conține nicio mențiune cu privire la eventuale urme de violență asupra reclamantului (pct. 8 *supra*), iar dosarul nu conține niciun indiciu sau element din care să reiasă că reclamantul a fost rănit înainte sau după perioada de timp în care s-a aflat sub controlul agenților de poliție.

65. Curtea constată apoi că reclamantul a fost examinat de un medic chiar în ziua interogatoriului, la puțin timp după ieșirea din secția de poliție. În timpul acestei examinări, s-a constatat că reclamantul prezenta dureri la nivelul abdomenului, celor două mâini și al urechii drepte (pct. 22 *supra*). Constatările certificatului medical au fost susținute în plus de certificatul medico-legal emis la 24 ianuarie 2011, conform căruia leziunile reclamantului ar fi putut fi cauzate de loviri aplicate cu un obiect dur de formă alungită (pct. 26 *supra*) și de raportul din 14 februarie 2013, care a confirmat că leziunile persoanei în cauză s-ar fi putut produce la 21 ianuarie 2011 (pct. 48 *supra*).

66. Ținând cont de faptul că mărturiile și instanțele interne nu au făcut în niciun fel referire la leziuni care ar fi putut fi anterioare interpelării reclamantului de către agenții de poliție și că acesta s-a prezentat la scurt timp după plecarea sa de la secția de poliție la un medic care i-a constatat leziunile, Curtea consideră că revine Guvernului obligația unei explicații plauzibile în ceea ce privește originea leziunilor în cauză (a se vedea, *mutatis mutandis*,

Cheydaiev împotriva Rusiei, nr. 65859/01, pct. 53, 7 decembrie 2006). Or Guvernul afirmă că nu există probe din care să rezulte că reclamantul a fost rănit în perioada de timp în care se afla la secția de poliție.

67. În acest sens, Curtea reiterează importanța de a consemna în scris toate informațiile care să permită clarificarea ulterioară, dacă este necesar, a circumstanțelor referitoare la prezența persoanelor la o secție de poliție. Neconsemnarea acestor informații reprezintă o deficiență gravă, de natură să permită forțelor de poliție să scape de răspunderea ce le revine în ceea ce privește soarta persoanei care se află sub controlul lor [a se vedea *mutatis mutandis*, *Iambor împotriva României (nr. 1)*, nr. 64536/01, pct. 168, 24 iunie 2008 și *Timurtaş împotriva Turciei*, nr. 23531/94, pct. 105, CEDO 2000-VI]. În speță, interogatoriul reclamantului a avut loc la 21 ianuarie 2011, după ce față de acesta a fost începută o anchetă penală pentru tâlhărie (pct. 6 *supra*). Or, nu reiese din dosar că reclamantul a fost informat cu privire la drepturile sale procedurale în timpul interogatoriului său. În plus, Guvernul nu a furnizat niciun document cu privire la prezența persoanei în cauză la secția de poliție în după-amiaza zilei de 21 ianuarie 2011, ca de exemplu o declarație a reclamantului sau un înscris care să indice ora de sosire și ora de plecare din secția de poliție și care să descrie starea sa fizică. Asemenea informații ar fi permis, pe de o parte, desfășurarea unei anchete efective și, pe de altă parte, descărcarea, după caz, a agenților de poliție de orice responsabilitate în ceea ce privește originea leziunilor constatate asupra reclamantului la puțin timp după plecarea acestuia din secția de poliție.

68. În lumina celor de mai sus, Curtea consideră că în cauza prezentă absența totală a unei explicații din partea Guvernului cu privire la leziunile prezentate de reclamant și imposibilitatea de a stabili circumstanțele exacte în care persoana în cauză a fost rănită atunci când se afla sub controlul agenților statului, nu împiedică constatarea încălcării materiale a art. 3 din Convenție (a se vedea de exemplu și *mutatis mutandis*, *Alboreo*, citată anterior, pct. 100 și *Ersin Erkuş și alții împotriva Turciei*, nr. 40952/07, pct. 73, 31 mai 2016).

69. Prin urmare, Curtea concluzionează că reclamantul a suferit tratamente contrare art. 3 din Convenție.

70. Ținând cont de această constatare, Curtea consideră că nu este necesar să examineze dacă a fost încălcat aspectul procedural al acestei dispoziții.

II. CU PRIVIRE LA APLICAREA ART. 41 DIN CONVENȚIE

71. Art. 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

72. Reclamantul solicită 1 500 euro (EUR) cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material suferit, această sumă corespunzând conform acestuia cheltuielilor medicale suportate în urma leziunilor. Acesta mai solicită și 100 000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral pe care consideră că l-a suferit.

73. În ceea ce privește prejudiciul material invocat, Guvernul arată că pretenția formulată nu este susținută de documente justificative relevante. În ceea ce privește prejudiciul moral, acesta consideră că o eventuală constatare a încălcării ar putea reprezenta în cauză o reparație suficientă, și că în orice caz, suma solicitată cu acest titlu este excesivă în raport cu jurisprudența Curții în materie.

74. Curtea constată că reclamantul nu a depus la dosar niciun document justificativ relevant pentru a-și susține cererea de despăgubire pentru prejudiciul material. Prin urmare, Curtea respinge această cerere. În schimb, aceasta consideră necesar să acorde reclamantului suma de 9 000 EUR pentru prejudiciul moral.

B. Cheltuieli de judecată

75. Reclamantul solicită și 1 466 EUR cu titlu de cheltuieli de judecată. Acesta precizează că suma corespunde onorariilor avocatului în procedura înaintea Curții, precum și cheltuielilor de traducere și corespondență pentru care face trimitere la două facturi depuse la dosar.

76. Guvernul consideră că sumele solicitate nu sunt justificate de documente relevante.

77. Ținând seama de documentele de care dispune și de jurisprudența sa, Curtea consideră rezonabilă suma de 1 445 EUR pentru toate cheltuielile și o acordă reclamantului.

C. Dobânzi moratorii

78. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE, CURTEA, HOTĂRÂND ÎN UNANIMITATE,

1. *Declară cererea admisibilă;*

2. *Hotărăște* că a fost încălcat art. 3 din Convenție sub aspect material;
3. *Hotărăște* că nu este necesar să examineze dacă a fost încălcat art. 3 din Convenție sub aspect procedural;
4. *Hotărăște*
  - a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantului, în termen de trei luni, următoarele sume, convertite în moneda statului membru pârât la rata aplicabilă la data plății:
    - i. 9 000 EUR (nouă mii de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit, pentru prejudiciul moral,
    - ii. 1445 EUR (o mie patru sute patruzeci și cinci de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată de reclamant cu titlu de impozit, pentru cheltuielile de judecată;
  - b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;
5. *Respinge* cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris la 16 octombrie 2018, în temeiul art. 77 § 2 și art. 77 § 3 din Regulamentul Curții.

Andrea Tamietti
Grefier adjunct

Paulo Pinto de Albuquerque
Președinte